

Beke Sándor

Nagyapóval, este...

— Olivér verse —

Nagyapóval este,
lent a Barcaságon,
sétálni indultunk
holdezüst sétányon.

Sok milliárd csillag
ragyogott az égen,
nagyapót hallgatták
a nagy fényességben.

Magas Cenk-óriás
emelte kalapját,
„Ez az óvárosunk!” —
hallottam nagyapát.

Magas szökőkút állt
fent a várostéren,
vizével szökött fel
az én reménységem.

Fölöttünk az égen
csillagok ragyogtak,
fehér álmok útján
békességet hoztak.

Itt a Barcaságon,
lámpagyújtó lettem:
Holdat és csillagot
összeénekeltem.

Egyszer csak nagyapó
énekelni kezdett,
hangja oly meleg volt:
fű, fa megremegett.

Cenk erdeje sóhajt
késő nyári esten,
„Ősz lesz itt is lassan!” —
hallottam a csendben.

„Csillagok, csillagok,
szépen ragyogjatok,
Olivérnek tüstént
utat mutassatok!”

Kezemet szorítva
nagyapó mosolygott:
„szeretem az őszet is!”
Haja ősz volt, ősz volt...

Nagyapóval egyszer,
lent a Barcaságon,
csillagok közt jártam
holdezüst sétányon.

